

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 вересня 1918 р.

100000 рублей

ПО ГОСУДАРСТВЕННОМУ 3% ВНУТРЕННЕМУ ВЫИГРЫШНОМУ ЗАЙМУ

Очередной тираж состоится 30 сентября 1948 года.

ОБЛИГАЦИИ ЗАЙМА ПРОДАЮТСЯ И ПОКУПАЮТСЯ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ

Харьковское гор. управление гострудсберкасс и госкредита

АНДРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ ЖДАНОВ

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

ВІДКРИТТЯ 74 СЕЗОНУ

4 вересня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьею. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут, Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Б. Лейтес, Т. Горонескуль.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Ф. Курочкин, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині—**О. Мейєр, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку—**С. Тухнер,** лауреат всеукр. конкурсу; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «Куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський—**П. Строганов, Н. Шехтман, А. Нікітін.** Молоді гості: Потап—**Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **І. Мостовий, В. Хворост.** Мичига, кулачний боєць—**П. Скоробогатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун — **П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробогатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

---

5 (ранок) вересня

Сокальський

I

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент **П. Баленко.**

Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**

Художник **Н. Барова.**

Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистент постановника **Ю. Лозінська.**

Хормейстер **Е. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейєр, Н. Ченцова, Е. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко.** Квітка 1-ша—**О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Горонескуль, Є. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Ю. Лозінська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Є. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Диригент **П. Баленко.**

Виставу веде **С. Романівська.**

7, 11 вересня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу.

Засл. арт. Груз. РСР В. Литвиненко в ролі Зігфріда („Лебедине озеро").

З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але вупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. Виноградова, І. Герман.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

8 вересня

Н. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Танці в поставі **В. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Миронович,** концертмейстери — **В. Горницька, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Марфа, його дочка—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозинська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Магергут.** Любаша—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. Лейтес,** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — **І. Вільчур, Д. Державін, Д. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин—**Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова—**М. Виставкіна, О. Мейер, К. Морозова, Н. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. Носенко, Н. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. Мейер, Н. Савенко.** Боярин—**С. Максименко, П. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. Ставчанська.** Парубок — **В. Хворост, Н. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. Базилевич.**

Артист А. Магергут в ролі опричника Грязного („Царева наречена").

---

9 вересня

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії. Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. Терещенка.

Художник Л. Горевой.

Хормейстр Б. Шамович.

Засл. арт. УРСР О. Виноградова в ролі Чіо-Чіо-Сан („Мадам Беттерфлей").

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**В. Бржеська, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. Лозінська, К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. Раїк.** Сузуки, її служниця—**О. Дружевецька, Є. Лейтес, Е. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту—**Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**Н. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут.** Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Кет Пінкертон—**О. Дружевецька, О. Носенко.** Принц Ямадорі—**М. Григор'єв, Н. Неймарк, П. Строганов, В. Хвостов.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — **М. Державін, Б. Малков.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

Виставу веде **А. Базилевич.**

10, 12 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент **П. Баленко.**
Режисер-постановник **С. Однопозов.**
Художник **Д. Овчаренко.**
Хормейстер **Е. Мариківський.**
Балетмейстер **О. Галкин.**
Режисер-асистент **Г. Давидов.**
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у двсрі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захова-

ний в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі і індуси—однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта кидається наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. На базарному майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і звалює ударом кинджала. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, нюхає отруйну квітку датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірлан-

дець, офіцер англійської армії—**Л. Лев'ятов, Б. Бутков.** Фредерік, англійський офіцер—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, А. Галкин, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин;** віолончелі—**Е. Хоміцер, Б. Ескин;** арфі—**А. Гельрод;** флейті—**Б. Бутов, С. Манечив;** гобої—**А. Морштейн, Д. Риков;** гльокеншпілі—**Л. Розов.**

Ведуть виставу **С. Романівська, А. Базилевич.**

---

12 (ранок) вересня

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Баленко.**

Режисер **Г. Давидов.**

Художники: **Л. Горевий, І. Портнов.**

Дія перша. Набравши води, зажурена Наталка, не поспішаючи, повертається до хати. Їй назустріч виходить возний Тетерваковський. З властивою йому «пишномовністю» вітає він дівчину і, користуючись з «удобної оказії», що вони самі, вирішує «зділати о собі предложеніе».

Наталка удає, що не розуміє возного. Тоді він прямо признається їй в коханні і в своєму намірі одружитися з нею. Це признання лякає і обурює дівчину.

Марно вона намагається довести несподіваному женихові, що вона йому не пара, бо він пан, а вона сирота, він багатий, а вона бідна, він царський урядовець, а вона простого роду. Всі її «резони» возний вважає «для любові ничтожні». Проте, Наталка рішуче вимагає залишити її і не вводити в неславу.

Здалеку чути голос виборного Макогоненка. Він явно на підпитку. Макогоненко—сільський багатій і кровоссс—любить водить знайомство з панками і чиновниками. Ось і зараз він тільки но проводив гостя, засідателя, пана Щипавку. З цього приводу між возним і виборним зав'язується розмова, в якій вони скаржаться один одному, як трудно стало жити, як треба тепер «іскусно взяточок—сиріч—винуждений подарочок» у прохача «виканючити».

Возний, який побоюється, що Наталка йому відмовить, вирішує доручити справу свого сватання хитрому виборному, про якого кажуть: «де чорт не зможе, пошли Макогоненка, зараз докаже».

Виборний погоджується на пропозицію, і зраділий возний співає з ним пісню, в якій висловлюється докір долі, що несправедливо ділить свою ласку між людьми. Ця пісня звучить змовою двох пройдисвітів, які добре знають, як треба жити, щоб сліпа доля помагала саме таким, як вони—«злим, негідним».

Дія друга. Терпелиха сидить в своїй хаті і шиє. Знесилена злиднями вона докоряє дочці, що та все перебирає женихами, дожидаючи свого Петра, якого може вже і в живих нема. Наталка в свою чергу докоряє матері, що вона примушує її виходити за нелюбого.

Незабаром до хати входить виборний. Після недовгої розмови про трудне вдовине життя, про вередливих міських панночок, що перебирають женихами і з рештою залишаються сивими паннами, Макогоненко прямо переходить до діла і сватає возного. Терпелиха радіє, що її дочці випадає таке щастя. Наталка в розпачі і марно доводить, що її шлюб з возним принесе тільки горе. Терпелиха розповідає виборному, що Наталка говорить так тільки тому, що все дожидає Петра, який невідомо де пропав. Виборний радить дівчині викинути з голови навіть думки про якогось там бурлаку, коли їй трапляється такий гарний жених.

Настирливими благаннями мати виривае у Наталки згоду на шлюб її з возним.

Дія третя. Вулиця. Хлопці й дівчата з співами повертаються з роботи. Сюди приходить і Микола. Він розповідає про свої блукання по світу, щоб знайти роботу, про своє безталання.

Здалеку чути пісню Петра. Скоро він зустрічається з Миколою. В короткій розмові з'ясовується, що в їх бідняцькій долі багато спільного, і вони стають друзями.

З хати Терпелихи доносяться п'яні голоси. Незабаром з хати виходять возний і виборний. У возного рука пов'язана червоною хусткою, у виборного через плече старостинський рушник—ознаки, що сватання відбулось щасливо. Микола й Петро відходять в сторону. Виборний починає розпитувати про Петра, хто він, звідки і куди йде.

Микола відповідає, що це його знайомий, який шукає заробітку.

Коли возний з виборним виходять, Микола розповідає Петру про сватання возного до Наталки. Петро скоро догадується, що мова йде саме про його кохану. Він в розпачі. Горе Петра наводить Миколу на думку, що перед ним той, кого так довго чекала Наталка. Петро признається, хто він, і просить Миколу з'ясувати, чи йде Наталка за возного по добрій волі. Залишившись один, Петро вголос роздумує про своє невдале кохання.

Повертається Микола. Він не встиг ще добре про все дізнатися і викликав сюди Наталку, щоб довідатися у неї самої. Петрові він радить на цей час заховатись.

Приходить Наталка. З розмови її з Миколою з'ясовується, що вона любить лише Петра. Микола кличе щасливого Петра, і Наталка радісно падає в його обійми. Коханці схвильовано співають про свої минулі сумніви, надії і довгождане щастя побачення. Проте Микола застерігає, що справа не скінчена, бо возний не так-то легко погодиться на шлюб Наталки з Петром. І справді, Терпелиху охоплює жах, коли вона бачить Петра. Возний настоює на своїх правах і загрожує Терпелисі судом і тюрмою. Разом з виборним він проганяє Петра з села. Петро вже готовий поступитись і йти світ за очі. Прощаючись, він виймає гроші, які заробив важкою працею протягом кількох років, і віддає їх Наталці, щоб той, з ким вона одружиться, не міг докоряти їй бідністю.

Всі зворушені таким благородним вчинком Петра.

Наталка в розпачі, що доля не судила їй жити з любим.

Возний, відчуваючи ненависть до себе Наталки і всього народу, раптом заявляє, що «по довгому розмишленію» зрозумів, що насильно милим не будеш і тому відмовляється від Наталки і віддає її Петрові «во вічное потомственное владеніє».

Всі радіють. Хлопці й дівчата вітають молодих, веселяться, танцюють.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Хворост.** Микола—**А. Магергут, Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний—**Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин.** Перша дівчина — **В. Павленко, Л. Колодуб, Лісова.** Друга дівчина—**Є. Носенко, Коротких, Іванова.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г. ШЕВЧЕНКА

4, 9, 12 вересня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер **В. Воронов.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречeнка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби—**Ю. Тітов, М. Ошеровський.** Милозоров, полковник інтендантської служби—**М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор—**О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Кірін.** Артилеристи гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**М. Кононенко,** засл. артист УРСР; Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського—**В. Лавров.** Петров, гвардії майор—**А. Троян.** Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Артист В. Стеценко в ролі генерал-майора Синявського („Генерал Ватутін").

5, 10 вересня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник—лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

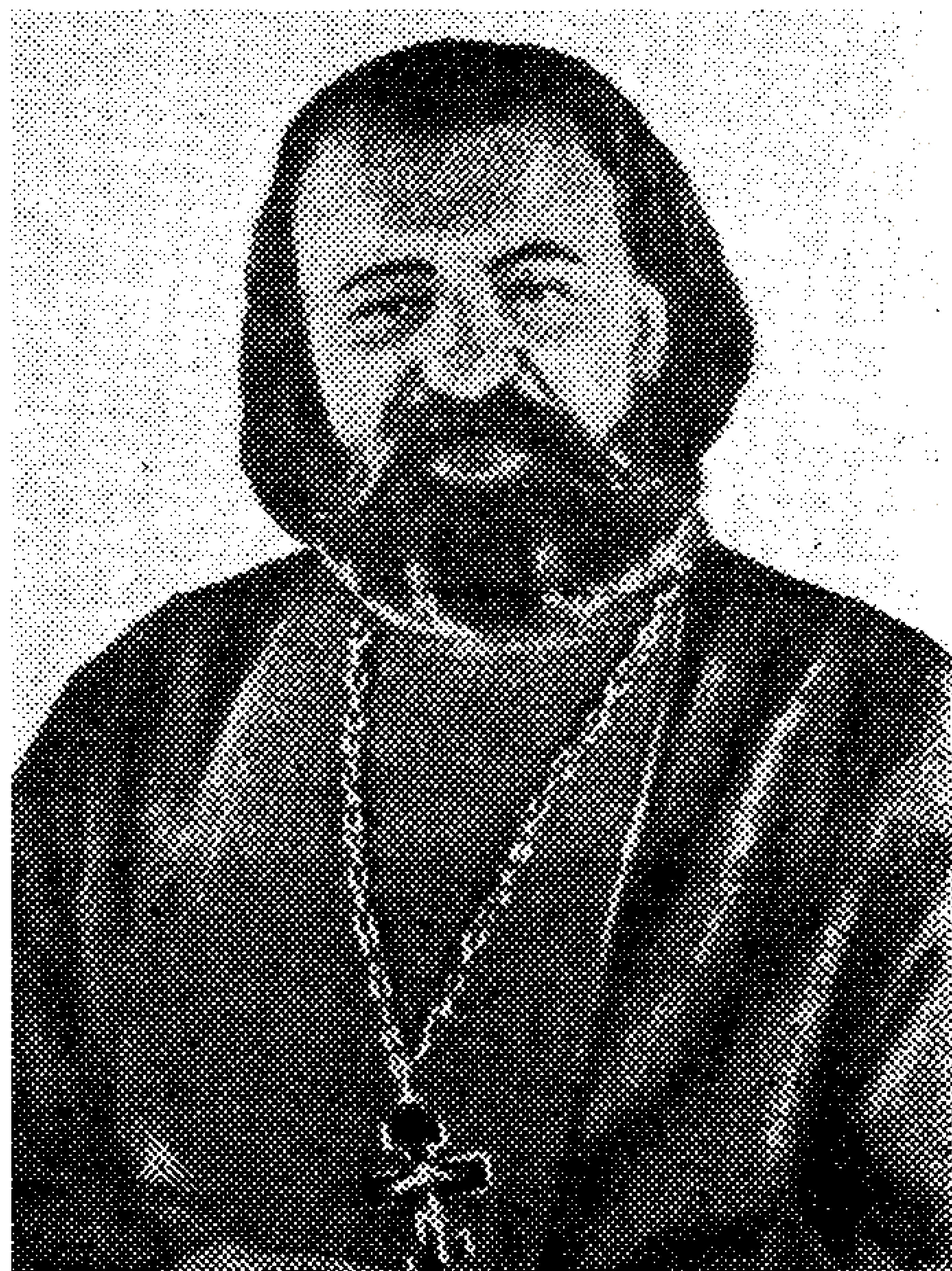
Композитор—засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—**С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **О. Стешенко.** Степан Іванович Безродний—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—**В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки—**Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—**Н. Лихо.** Антипов, редактор газети—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер,—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **С. Верхацький.** Гаша, ключниця в маєтку Квітки—**Г. Гончарова.** Лакей в готелі—**М. Микитенко.** Перукар—**С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар—**М. Савченко.** Пожежник—**І. Костюченко, В. Бережний.** Студент 1-й—**О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й—**В. Бережний.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко в ролі попа Павлина („Єгор Буличов").

---

7 вересня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер—**Л. Кіншина.**

Художнє оформлення—**Д. Власюка.**

Концертмейстер—**К. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії—**Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра—**Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат—**І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін—**С. Верхацький, О. Немзер.** Василь Достігаєв—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка—**З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна—**О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій—**С. Кошачевський.** Павлин, піп—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар—**М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка—**С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блажений—**О. Подорожній, О. Свистунов.** Гдафіра, покоївка—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служка Меланії—**Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Яків Лаптев, хрещений Буличова—**Ю. Тітов.** Донат, лісник—**М. Кірін, О. Романенко.**

Виставу веде пом. режисера **Д. Бабенко.**

Сцена з п'єси „Єгор Буличов". Лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР М. Крушельницький в ролі Буличова і артистка Н. Герасимова в ролі його дочки Ксенії.

11 вересня

О. Островський.
Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Глаголіна.**
Художник І. Назаров.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька—**Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексіівна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Борисович Линяєв—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **В. Мізіненко.** Клавдій Горецький—**Г. Тітов.** Павлин Савелліч—**М. Кірін.** Влас—**В. Бондаренко.** Стропілін — **Я. Браславський.** Староста—**А. Шутенко.** Маляр—**М. Микитенко, В. Лавров.** Столяр—**М. Яценко.** Селяни—**Ф. Хрипко, Ф. Онофренко.** Лакей—**А. Троян.** Приживалки:—**Б. Тaбориська, Л. Літвінова.**

Веде виставу **Р. Хмара.**

8, 12 (ранок) вересня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.
Переклад **В. Владка.**

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Художник **Л. Альшиц.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Рой Максуелл, юрист—**С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробкєв,** Серкін, шеріф—**О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**В. Бондаренко.**

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

Артист С. Кошачевський в ролі Бретта Чарлза і засл. арт. УРСР Л. Криницька в ролі матері Бретта („Глибоке коріння").

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 4, 5 (ранок), 7, 9 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Ердман, Вольпін.

Й. Штраусс

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії. Переклад Шипова.

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі головного балетмейстера театру **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, В. Безпалько, К. Велікосельська, А. Лундишева.** Альфред — **П. Павлусенко, А. Федосеєв.** Фальк—**А. Аркін, К. Райданов.** Блінд — **І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський— **П. Дудко, К. Передерніков.** Амедей — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія— **Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мезіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник — **Е. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгерова, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

2, 5 вересня

Музика **Ф. Легара**
Текст **І. Рубінштейна**
Переклад **І. Журбіна**

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Поновлення постави режисера **О. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.

Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник—**С. Сонечкін.**

Танці—**Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Данило — **Д. Волков, П. Дудко, К. Передерніков.** Ганна Главарі—**Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. Міцнер.** Валентина — **К. Великосельська, А. Лундишева, А. Суяркіна.** Барон Зет—**О. Івашутич, нар. арт.** УзРСР. Негош—**Микола Іванов.** Росільон — **П. Павлусенко, Г. Охріменко, С. Біляєв.** Каскада—**А. Аркін, С. Біляєв.** Сен-Бріош—**Н. Гавриленко, В. Андреєв.** Кромов—**Е. Грицюк.** Богданович—**А. Мармур.** Ольга—**В. Безпалько, М. Вербицька.** Мадам Богданович—**Ф. Пергамент, Т. Безяева.**

Танці виконують—**В. Лісновська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.**

Виставу веде пом. режисера **Н. Боровкова.**

8 вересня

Текст—**В. Диховічний, Б. Ласкін, М. Слободський.** Переклад **І. Муратова.**

Музика М. Богословського.

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії.

Постава **І. Радомиського.**

Диригент—засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Художник—**С. Йоффе.**

Балетмейстер— **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров—**Г. Охріменко, К. Передерніков**. Катя Колеснікова—**К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Петро Кузнецов—**В. Андреев, Е. Грицюк**. Леонід Кузнецов—**М. Гавриленко, М. Іванов**. Василь Іванович Чашкін—**Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **О. Райданов**. Стенлі Мак-Плют—**І. Білошенко, К. Райданов**. Бетті — **Н. Аннікова, М. Леонідова, З. Мезіненко**. Станіслав Гримза — **Микола Іванов**. Ванда—**Л. Мінцер**, Олівія Хічкок—**О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко**. Майкл—**К. Римський**. Фред—**А. Зуб**. Черговий — **В. Цесінський**. Адміністратор — **І. Андренко**.

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Іванов, Л. Кабанець, М. Кочубинська, В. Костюков, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера **Н. Арбо**.

3 вересня

Текст В. Шкваркина.
Музика Й. Штрауса.
Переклад Н. Забіли.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР. **О. Івашутича.**
Диригенти — **С. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**
Художник **Н. Соболь.**
Балетмейстер **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — **Д. Волков, Г. Охрименко, П. Павлусенко**. Стефан — **Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов**. Зупан — **О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР; **О. Райданов**. Арсена — **Н. Аннікова, В. Безпалько, Т. Безяева**. Мирабелла — **О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко**. Саффі—**К. Великосельська, Л. Міцнер, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР; Чіпра — **В. Ахтирська, А. Коваленко**. Омонай — **П. Дудко, К. Передерніков**. Оттокар—**М. Гавриленко, Г. Рибалкін**. Карнеро—**І. Білошенко**. Старий циган—**О. Арбо**. Секретарі суду—**М. Іванов, В. Цесінський**. Палі—**М. Коваль, О. Ткаченко**. Управитель—**Є. Грицюк**.

БАЛЕТ:

Циганські танці — **В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Лісновська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.**

10 вересня

Текст **І. Рубінштейна.**
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **В. Сокола.**

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригує засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Декорації та костюми художника **С. Йоффе.**

Балет в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель—**Н. Аннікова, М. Леонідова, З. Мізіненко**. Містер Ікс—**Д. Волков, П. Дудко, Г. Охрименко, К. Передерніков**. Тоні Шлюмбергер—**Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов**. Маркіз—**І. Білошенко, О. Райданов**. Мішель—**В. Цесінський**. Корбо—**М. Іванов**. Ренар—**В. Андреєв**. Пелікан—**Микола Іванов, О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер—**А. Алмазова, М. Гаєвська, О. Пігулович**. Пінелі, директор цирку—**О. Арбо**. Піколо—**В. Безпалько**. Барон—**К. Волков**. Гість—**Є. Грицюк**.

БАЛЕТ:

«Пантера»—**В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**

«Китайський»—**А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

Михайло Михайлович ТАРХАНОВ

Радянський театр, зазнав великої, тяжкої втрати — помер Михайло Михайлович **Тарханов** — чудовий художник сцени, видатний актор і театральний педагог, громадський діяч, активний будівник радянської художньої культури.

Почавши свою театральну діяльність на провінціальній сцені, М. М. Тарханов грав у багатьох містах Росії і швидко став широко відомим. Справжній розквіт його творчості настав з моменту його вступу до трупи Московського Художнього театру в 1922 році. Всі дальші роки М. М. Тарханов працював у МХАТ, ставши одним з провідних його акторів, що брали діяльну участь в розвитку сучасного мистецтва Художнього театру на всіх його важливіших етапах.

За 50 років свого творчого життя М. М. Тарханов зіграв понад 800 ролей, створивши цілу галерею незабутніх образів. Найбільшими досягненнями акторської майстерності були створені М. М. Тархановим образи: Градобоєва в «Горячем сердце», Собакевича в «Мертвых душах», Семенова в «В людях», генерала Печенегова у «Врагах», Фірса в «Вишневом саде», Фурначова в «Смерти Пазухина», Луки в «На дне».

М. М. Тарханов був широко відомий і як артист кіно. Ролі купця Дерунова в «Іудушці Головльові», Дикого в «Грозі», Спицина—в «Дубровському», більшовика Полінова—в «Юність Максима», Шереметьєва—в «Петрі Першому» та багато інших були визначнішими досягненнями радянського кіномистецтва.

Значне місце в житті М. М. Тарханова посідала педагогічна діяльність. Він багато сил і енергії віддав вихованню молодих акторів і режисерів. Останніми роками він був художнім керівником Державного інституту театрального мистецтва імені А. В. Луначарського.

Радянський уряд високо оцінив видатні заслуги М. М. Тарханова в розвитку театрального мистецтва, присвоївши йому почесні звання Народного артиста СРСР, лауреата Сталінської премії і нагородивши його двома орденами Леніна і орденом Трудового Червоного Прапора.

Пішов натхненний художник, що присвятив усе своє життя служінню радянському народові. Назавжди залишиться в нашій пам'яті світлий образ Михайла Михайловича Тарханова, палкого патріота нашої Батьківщини, видатного діяча радянського мистецтва.

Відповідальний редактор **Л ЯКИМЧУК**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 12113. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 754. Тираж 1500.

Ціна 2 карб.

Харківський державний ордена Леніна академічний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

О. ШЕЙНІН

переклад Ів. Снегірьова

ЗАКОН ЧЕСТІ

П'єса на 3 дії, 9 картин

Постава режисерів
В. ВОРОНОВА і Л. КІНШИНОЇ

Художник С. ЙОФФЕ

Художній керівник постави лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР
М. М. КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ